



ת"פ 29094/07/18 - מדינת ישראל נגד מ ז

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 29094-07-18 מדינת ישראל נ' מ ז

לפני: כבוד השופט גיא אבנון

המאשימה: מדינת ישראל

נ ג ד

הנאשם מ ז

בשם המאשימה: עו"ד אלברט זמנסקי

בשם הנאשם: עו"ד צדוק חוגי

הכרעת דין

החלטתי לזכות את הנאשם מחמת הספק מהמיוחס לו בכתב האישום.

כתב האישום, מענה וראיות הצדדים

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של תקיפה סתם כלפי בן זוג, לפי סעיפים 379 + 382(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977. במועד הרלוונטי לכתב האישום היו הנאשם וגב' ש ע (להלן: ש) בני זוג משך כ- 3 חודשים. ביום 21.5.18 בשעה 22:00 לערך הגיע הנאשם לסטודיו לריקודי עם בעיר ראשון לציון, בו רקדה ש באותה עת (להלן: הסטודיו). הנאשם אמר לש כי איננו מסכים שתמשיך להשתתף בריקודי עם, כיוון שמדובר ב"בית זונות", והציב בפניה אולטימטום לפיו תעזוב את ריקודי העם או שייפרדו. לאחר שש השיבה כי איננה מתכוונת להפסיק לרקוד, עזב הנאשם את המקום.

כעבור שעה חזר הנאשם והמתין לש שתצא מהסטודיו. לאחר שיצאה שוחחו השניים. בהמשך לכך צעק

עמוד 1



הנאשם על ש ונופף בידיו, סטר לה בחוזקה על לחייה, אחז בידה והם נכנסו למונית.

2. במענה לכתב האישום אישר הנאשם את נוכחותו בזמן ובמקום ואת מרבית עובדות כתב האישום, כשהמחלוקת בין הצדדים התמקדה בטענה כי סטר לש, טענה אותה הכחיש מכל וכל. עוד לדבריו, ש נלוותה אליו למונית מרצונה החופשי, בדרכם לאכול גלידה.

3. למאשימה העידו 2 עדי ראיה: גב' שרית גולדנברג (להלן: שרית), אשר טענה כי ראתה את הנאשם סטר לש, ומר יניב קדם (להלן: יניב), אשר עמד בסמוך לשרית. לדבריו, בזמן בו הנאשם סטר לש הוא עמד עם הגב אליהם, שמע צרחות כי הוא מרביץ לה, הסתובב וראה את ש מתכופפת ומחזיקה את פניה. כן העידו שוטרים שהגיעו למקום: רס"ל אושרי משיח ורס"ר רועי אליהו (להלן: רס"ר אליהו) שהגישו דו"חות פעולה (ת/2, ת/3), ושתי שוטרות שביצעו פעולות חקירה, כולל גביית הודעת הנאשם (ת/1).

4. הנאשם העיד להגנתו, וכן העידה ש, אשר תמכה באופן מלא ומוחלט בגרסתו של הנאשם. מטעם ההגנה הוגשה הודעתה של שרית בתחנת המשטרה (נ/1), וכן מסמכים שיש בהם, לשיטת ההגנה, כדי לחזק את גרסתה של ש (פנייתה למחלקת התביעות בבקשה לבטל את כתב האישום - נ/2, בדיקת פוליגרף שערכה - נ/3, נ/4, הסכם חיים משותפים בינה לבין הנאשם - נ/5).

לא מצאתי להפריד בין תיאור תוכן העדויות וטיעוני הצדדים, לבין הערכת מהימנות וקביעת ממצאים, שיתבררו כולם בפרק הדיון.

דיון

5. עדת התביעה המרכזית היא שרית, אשר תיארה את ההתרחשות המוקדמת בסטודיו. לא מצאתי להרחיב בנוגע לשלבים המוקדמים - נתמקד באירוע השנוי במחלוקת. שרית סיפרה שיצאה עם ש מהסטודיו בצוותא עם יניב (שלושתם רוקדים במקום). ש אמרה לה שהיא מפחדת לצאת החוצה, ולפיכך שרית החזיקה בידה ואמרה לה שתזמין משטרה, ועשתה כן באישורה של ש. ש והנאשם הלכו לקצה מגרש החניה, שם התווכחו בצעקות שאת תוכן לא שמעה מפאת המרחק, ותוך כדי ויכוח סטר הנאשם לש באופן כה חזק עד ש"סובב לה את הפרצוף", "הפנים שלה הזדעזעו" (פרוטוקול עמוד 10 שורה 13, עמוד 15 שורות 21-24). בהמשך תפס אותה ביד וגרר אותה למונית. עדותה של שרית לא השתנתה במהלך חקירתה הנגדית, והיא עמדה על גרסתה כי ראתה את הנאשם סטר לש.

6. יניב רוקד אף הוא במקום שנים רבות, ומכיר את שרית ואת ש. גם באשר לעדותו לא מצאתי להרחיב בנוגע לשלבים המוקדמים, ולהתמקד באירוע השנוי במחלוקת. בסוף הערב בשעה 23:00 לערך יצאה ש מהסטודיו החוצה כדי לשוחח עם הנאשם "אני באתי לצאת וראיתי שהוא בחוץ מחכה. מסתבר שהוא עדיין היה בחוץ וראיתי את ש במסדרון לכיוון היציאה. אמרתי לה הוא בחוץ את רוצה שאני אצא איתך. אז היא אמרה לא זה בסדר, הוא בטח רוצה לדבר, אני אדבר איתו יפה. חזרה לאולם לקחה את התיק ויצאה אליו. התעקשה לצאת אליו לדבר איתו. מחוץ למתנ"ס



יש רחבה ואחרי הרחבה יש את החניון, אנחנו עוד יצאנו דיברנו ברחבה, הם הלכו לכיוון החניון. חבורת רוקדים, שרית גם הייתה אתי. התעכבנו ברחבה שבחוץ ומדברים מה חבר שלה עשה לה. ואז שרית אומרת לי לא יודעת מה הוא יעשה לי. היא התייעצה אתי אולי נזמין משטרה זה לא יגמר טוב. אמרתי אם את חושבת באמת שצריך פה משטרה תתקשרי. הבחורה במצוקה תתקשרי... ואני מסתובב אליהם כי שמעתי משהו ואז הם צורחות הוא מרביץ לה הוא מרביץ לה. אז הסתובבתי ואני רואה את ש מכופפת מחזיקה את הפנים" (פרוטוקול עמוד 21 שורה 23 - עמוד 22 שורה 2).

7. כמו שרית, גם יניב עמד על גרסתו בחקירתו הנגדית. שני העדים נחזו כמהימנים, ואינני סבור כי מי מהם הגיע לבית המשפט במטרה למסור עדות שקר. נהפוך הוא, אני סבור כי העדים מאמינים, באמת ובתמים, בגרסאות אותן מסרו בעדויותיהם לפניי. ועם זאת, בעדויותיהם נגלו מספר פערים שיש בהם להפחית ממידת האמון שאוכל לתת בהן.

ראשית, שרית העידה כי שלושתם (ש, שרית ויניב) יצאו בצוותא מן הסטודיו, בעוד יניב עמד על כך שש יצאה מן הסטודיו לפניהם.

שנית, שרית סיפרה כי החזיקה בידה של ש, בעוד יניב העיד שלא כך הדבר.

שלישית, שרית סיפרה כי ש ביקשה ממנה להזמין משטרה, בעוד יניב העיד כי ש לא הייתה מעורבת בכך, וכי שרית התקשרה למשטרה לאחר שהתייעצה עמו.

אשר לאירוע האלימות עצמו, שרית בלבד העידה כי ראתה אותו, לאחר שיניב העיד, כאמור, כי עמד עם הגב. עדותו מתיישבת, אמנם, עם עדותה של שרית באשר לעוצמתה של הסטירה שספגה ש, אך כפי שנראה להלן, עדויות אלה נחלשות לאור עדויותיהם של רס"ר אליהו ושל ש.

8. רס"ר אליהו תחקר בשטח את ש, שסיפרה לו כי "זה בן הזוג שלה מזה 3 חודשים, היא אוהבת אותו והוא אותה והם בדיוק באו לנסוע לאכול גלידה והוא לא הרים עליה יד" (ת/3). לשאלות הסנגור אישר כי ביקש מש לעמוד באור על מנת לבחון האם יש בפניה סימני חבלות, אדמומיות או נפיחות, וכי לא היה סימן כלשהו לכך (פרוטוקול עמוד 38 שורות 11-8).

9. ש העידה כאמור להגנתו של הנאשם. אומר כבר עתה כי התרשמתי מעדה רצינית, אסרטיבית, אינטליגנטית, מתנדבת מספר שנים במשטרה, אשר סיפרה את התרחשויות אותו ערב מנקודת מבטה, ועמדה בתוקף על כך שהנאשם לא פגע בה. ניכר כי העדה לא ניסתה לייפות את התנהגותו של הנאשם, אשר ניבל את פיו כלפיה, ואולם הדברים לא הגיעו בשום שלב, כך לדבריה, לכדי אלימות פיזית.

בניגוד לסברת המאשימה, לא התרשמתי כי "תסמונת האישה המוכה" היא שהביאה את ש לגונן על הנאשם. נהפוך הוא, ש עשתה רושם של אישה חזקה המסוגלת לדאוג לעצמה, ואני מאמין לדבריה לפיהם "אם היה לא 100



אחוז אמת במה שהם אומרים (עדי התביעה - ג"א) אלא עשירית, לא הייתי נשארת איתו, שניה לא הייתי נשארת איתו. אני בחורה שעובדת ומתפרנסת בכבוד, ולא צריכה אף גבר שיממן אותי ולא חסר לי שום דבר, חסר לי רק דבר אחד אהבה אמיתית וזה מצאתי בבחור הזה (מצביעה על הנאשם). ועכשיו שהוא התחיל לרקוד זה בכלל אהבה, אין דברים כאלה. אני חושבת שנעשה פה עוול אחד גדול. אני לא איזה שהיא בחורה חסרת ביטחון או חלשלושית. אני כבר 10 שנים הייתי פרודה ואחר כך התגרשתי. התנהלתי לבד בחיים שלי, כך שלא אתן לאף אחד לרמוס אותי, לקלל אותי ולפגוע בי. על אחת כמה וכמה" (פרוטוקול עמוד 52 שורות 12-18).

ש תיארה כיצד עמדה מהרגע הראשון על כך שהנאשם לא פגע בה; כי הם נכנסו למוניתו ביוזמתה, כדי לנסוע לדבר ולאכול גלידה; כי נדהמה מטענות העדים כנגד הנאשם; כי פנתה למשטרה באופן מיידי על מנת לבטל את צו ההרחקה שהוצא נגד הנאשם בתום חקירתו על ידי קצין משטרה; כי פנתה למאשימה בבקשה לבטל את כתב האישום ולסגור את תיק החקירה בעילה של חוסר אשמה (נ/2); כי פנתה ביוזמתה לבדיקת פוליוגרף על מנת להוכיח את גרסתה (נ/3-4 - הוגשו להמחשת נחישות העדה ולא כראיה לאמיתות תוכן בדיקת הפוליוגרף). עוד העידה ש כי היא והנאשם עברו בהמשך להתגורר במשותף, הם חיים בזוגיות ומיסדו את הקשר בהסכם חיים משותפים (נ/5).

10. לא מצאתי להרחיב את הדיבור על עדותו של הנאשם (לפניי וכן בחקירתו במשטרה - ת/1). אומר אך כי עדותו נחזתה כמהימנה, ובפרט כי היא מתיישבת עם גרסתה של ש, שאותה כאמור מצאתי לקבל במלואה. אוסיף כי הנאשם ביקש בחקירתו להיבדק בפוליוגרף, על מנת להוכיח את גרסתו (ת/1 שורות 37, 51). אין בנתון זה, כשלעצמו, כדי לבסס את גרסתו, אך הוא מתיישב עם הרושם המהימן של עדותו לפניי.

תוצאה

11. בהינתן השילוב שבין גרסתה של ש, אותה אני מקבל במלואה, וגרסתו של הנאשם, שאף אותה מצאתי, כאמור, כמהימנה, לבין הפערים בעדויותיהם של עדי התביעה שרית ויניב המקשים ליתן בהן אמון מלא, ובשילוב עם הנתון האובייקטיבי להיעדר סימני פגיעה פיזית כלשהם בפניה של ש, חרף המכה החזקה שספגה אליבא דעדי התביעה, הגעתי למסקנה כי המאשימה לא הצליחה להוכיח את אשמתו של הנאשם במיוחד לו בכתב האישום, ודאי לא ברף הראייתי הנדרש, ומשכך אני מורה על זיכוי מחמת הספק.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים.

ניתנה היום, י"ט אדר א' תשע"ט, 24 פברואר 2019, במעמד הצדדים.